ഓൺലൈൻ
വെളിച്ചം
അന്താരാഷ്ട്ര ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

മൂന്നാം ഘട്ടം

സൂറതുൽ മുഅ്മിനൂൻ, സൂറതുന്നൂർ

ക്യാമ്പയിൻ 8

സൂറത്തുൽ നൂർ 11 മുതൽ 20 വരെ

2021 ഒക്ടോബർ 01 മുതൽ 16 വരെ

GET IT ON Google Play

Velicham Online

velichamonline.islahiweb.org

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്‌ലാഹി സെന്റർ

Saudi Indian Islahi Center

facebook.com/velichamsaudionline youtube.com/velichamsaudionline

സത്യവിശ്വാസികളുടെ വന്ദ്യമാതാവായ ആഇശഃ (റ)യുടെ പേരിലുണ്ടായ അപവാദം

(حديث الإفك على أم المؤمنين عائشة رضي الله عنها)

അടുത്ത ആയത്ത് മുതൽ കുറെ ആയത്തുകളിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം ആഇശഃ (റ)യുടെ പേരിലുണ്ടായ ആരോപണസംഭവവും, തൽസംബന്ധമായ പല കാര്യങ്ങളുമാകുന്നു. പ്രസിദ്ധമായ ആ സംഭവം, അനേകം മതവിജ്ഞാനങ്ങളടങ്ങുന്ന ഈ സൂറത്തിലെ പല വചനങ്ങളുടെയും അവതരണഹേതുവാകുന്നു. ആഇശഃ (റ)യുടെയും, അവരുടെ കുടുംബത്തിന്റെയും ശ്രേയസ്സും മഹത്വവും വർദ്ധിക്കുവാൻ അത് ഇടയാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്. പ്രധാന ഹദീഥ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം രിവായത്ത് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ സംഭവം താഴെപറയും പ്രകാരമാകുന്നു: ആഇശഃ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അവരുടെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരിയുടെ പുത്രനായ ഉർവഃ (عروة بن الزبير – رض) മുതലായവർ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

'നബി തിരുമേനി ﷺ വല്ല യാത്രക്കും ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ, ഭാര്യമാർക്കിടയിൽ നറുക്കിടുകയും, ആരുടെ പേരാണ് കിട്ടിയതെങ്കിൽ അവരെ കൂടെ കൊണ്ടുപോകുകയും പതിവായിരുന്നു. അങ്ങനെ, ഒരു പടയെടുപ്പ് യാത്രയിൽ എന്റെ പേര് വന്നു. ഇത് പർദ്ദയുടെ (സ്ത്രീകൾ പർദ്ദ ആചരിക്കണമെന്ന് കൽപിക്കുന്ന) ആയത്ത് അവതരിച്ചതിന് ശേഷമായിരുന്നു. അതിനാൽ, ഒരു കൂടാരത്തിലായിക്കൊണ്ടാണ് എന്നെ വാഹനത്തിൽ ഏറ്റുകയും ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നത്. ഞങ്ങൾ യാത്ര കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചുപോരുമ്പോൾ മദീനയുടെ അടുത്തുള്ള ഒരു താവളത്തിലിറങ്ങി. അവിടെനിന്ന് യാത്ര തുടരുവാൻ അറിയിപ്പുണ്ടായി. ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ എന്റെ മലമൂത്രവിസർജ്ജനാദി ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സൈന്യത്തിൽ നിന്ന് കുറച്ച് അകലെ വിട്ടുപോയിരുന്നു. അത് കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവന്നു മാറിൽ തൊട്ടുനോക്കുമ്പോൾ, എന്റെ മാല കൊഴിഞ്ഞുപോയതായിക്കണ്ടു. ഞാൻ തിരിച്ചുപോയി അത് തേടിക്കൊണ്ട് കുറച്ചുസമയം കഴിഞ്ഞു. എന്നെ വാഹനപ്പുറത്ത് കയറ്റിത്തരാറുള്ള ആളുകൾ എന്റെ കൂടാരമെടുത്ത് ഒട്ടകപ്പു

റത്ത് വെച്ചു. കേവലം കനം കുറഞ്ഞ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരിയായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ അതിൽ ഇല്ലാത്തതായി അവർക്ക് സംശയം തോന്നുകയുണ്ടായില്ല. അവർ ഒട്ടകവുമായി നടന്നു. സൈന്യം സ്ഥലം വിട്ടതിന്ശേഷമായിരുന്നു എനിക്ക് മാല കിട്ടി ഞാൻ സ്ഥലത്ത് തിരിച്ചെത്തിയത്. വന്നുനോക്കുമ്പോൾ വിളിക്കുവാനാകട്ടെ, പറയുവാനാകട്ടെ ആരുമില്ല! ഞാൻ അതേ സ്ഥലത്ത് തന്നെ ഇരുന്നു. അവർ പിന്നീട് എന്നെ കാണാതാവുകയും, അന്വേഷിച്ചു തേടിവരുകയും ചെയ്യുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചു.

'ഞാൻ അവിടെ ഇരുന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ, എനിക്ക് കണ്ണിൽ ഉറക്ക് പിടിച്ചു. സൈന്യത്തിന് പിന്നാലെയായി (ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചറിയുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട) സ്വഫ്‌വാൻ (صفوان بن المعطل – رضـ) ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വെളുക്കാൻ കാലത്ത് അവിടെ എത്തി. അദ്ദേഹം ഒരു മനുഷ്യന്റെ നിഴൽ കണ്ടു. പർദ്ദാനിയമത്തിന് മുമ്പ് അദ്ദേഹം എന്നെ കണ്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് എന്നെ അറിഞ്ഞു. ഉടനെ അദ്ദേഹം 'ഇസ്തിർജാഉ്' ചൊല്ലി ***(*)*** അത് കേട്ടാണ് ഞാൻ ഉണർന്നത്. ഉടനെ ഞാൻ എന്റെ മൂടുവസ്ത്രംകൊണ്ട് മുഖം മറച്ചു. അല്ലാഹു തന്നെയാണ! അദ്ദേഹം, 'ഇസ്തിർജാഇ'ന്റെ വാക്കല്ലാതെ എന്നോടൊന്നും പറയുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഞാനതല്ലാതെ ഒന്നും കേട്ടിട്ടുമില്ല. അദ്ദേഹം വേഗം ഇറങ്ങി ഒട്ടകത്തെ മുട്ടുകുത്തിച്ചു. അതിന്റെ കൈക്ക് തന്റെ കാൽകൊണ്ട് ചവിട്ടിത്തന്നു. ഞാൻ ഒട്ടകപ്പുറത്തുകയറി. അദ്ദേഹം എന്നെയുമായി ഒട്ടകത്തെ നയിച്ചുംകൊണ്ട് നടന്നു. സൈന്യം ഇറങ്ങിയിരുന്ന താവളത്തിലെത്തി. അവർ വെളുപ്പാൻ കാലത്ത് ഒരു താവളത്തിലിറങ്ങിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

'അങ്ങനെ എന്റെ കാര്യത്തിൽ (അപരാധം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുക നിമിത്തം) നാശത്തിൽപെട്ടവരൊക്കെ നാശത്തിലായി! അതിൽ നേതൃത്വം വഹിച്ചത് (കപടവിശ്വാസികളുടെ നേതാവായ) അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യ് (عبد الله بن ابى بن سلول) ആയിരുന്നു. ഞങ്ങൾ മദീനയിലെത്തി. എനിക്ക് ഒരു മാസത്തോളം രോഗം പിടിപെട്ടു. ജനങ്ങൾ കള്ളക്കഥയിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞാനതൊന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. റസൂൽ തിരുമേനിﷺയിൽനിന്നും മുമ്പ് എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്ന ആ സൗമ്യമായ പെരുമാറ്റം, എന്റെ സുഖമില്ലായ്മയുടെ അവസരത്തിൽ കണ്ട് വന്നിരുന്നില്ലെന്ന വസ്തുത എന്നെ ആശങ്കയിലാക്കിയിരുന്നു. അവിടുന്ന് കടന്നുവന്നു സലാം പറയും; തനിക്ക് എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു എന്ന് ചോദിക്കും; തിരിച്ചുപോകയും ചെയ്യും; അത്ര മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതായിരുന്നു എന്നെ സന്ദേഹപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. അൽപമൊരു ആശ്വാസം കിട്ടുന്നത് വരെ മറ്റ് തകരാറുകളൊന്നും ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

'എനിക്ക് അൽപം ആശ്വാസം വന്നപ്പോൾ, ഞാനും മിസ്ത്വഹിന്റെ മാതാവും (ام مسطح رضـ) കൂടി, ഞങ്ങൾ വെളിക്ക് പോകാറുണ്ടായിരുന്ന 'മനാസ്വിഉ്' (مَنَاصِع) എന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് പോയി. കക്കൂസുമറകൾ നിർമിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഞങ്ങൾ രാത്രിയല്ലാതെ (പകൽ സമയത്ത്) വെളിക്ക് പോകാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. വെളിക്കിരിക്കുവാൻ മറ കെട്ടും

(*) വല്ല വിധത്തിലുള്ള ആപത്തും നേരിടുമ്പോൾ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (നാമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്, നാം അവനിലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങുന്നവരുമാണ്) എന്ന് പറയുവാൻ ഖുർആൻ നമ്മെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനാണ് 'ഇസ്തിർജാഉ്' (الاسترجاع) അഥവാ മടക്കം കാണിക്കുക- എന്ന് പറയുന്നത്. എന്തോ ഒരു അബദ്ധം പിണഞ്ഞതായി സ്വഫ്‌വാൻ മനസ്സിലാക്കിയത് കൊണ്ടാണ് അത് പറഞ്ഞത്.

മുമ്പ് ഞങ്ങൾ പഴയകാലത്തെ അറബികളെപ്പോലെ പറമ്പിൽ പോകലായിരുന്നു പതിവ്. ഞാനും ഉമ്മുമിസ്ത്വഹും കൂടി മടങ്ങുമ്പോൾ അവർ; 'മിസ്ത്വഹ് നാശമടയട്ടെ!' (تعس مسطح) എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. *(*)* ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത് മോശമായിപ്പോയി! ബദർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യനെപ്പറ്റി പഴിച്ചുപറയുകയോ!' അവർ പറഞ്ഞു: 'ഹാ! അവൻ പറഞ്ഞത് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ലേ?!' ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'എന്താണ് പറഞ്ഞത്?' അപ്പോൾ കെട്ടുകഥക്കാർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവരം അവർ എനിക്ക് വിവരിച്ചു തന്നു. ഇതോടെ എന്റെ ദീനം മേൽക്കുമേൽ വർദ്ധിക്കുകയായി.

'ഞാൻ വീട്ടിൽ വന്നശേഷം, റസൂൽ തിരുമേനിﷺ പ്രവേശിച്ച് തനിക്ക് എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു എന്ന് ചോദിക്കയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, എനിക്ക് എന്റെ ഉമ്മവാപ്പായുടെ അടുത്തൊന്ന് പോകുവാൻ സമ്മതം നൽകണമെന്ന് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവരിൽനിന്ന് സംഗതി ശരിക്കറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ. തിരുമേനി സമ്മതിച്ചു. ഞാൻ ചെന്നു ഉമ്മയോട് ചോദിച്ചു; 'ഉമ്മാ! എന്തൊക്കെയാണ് ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?' മാതാവ് മറുപടി പറഞ്ഞു: 'കുഞ്ഞുമകളേ! നീ അക്കാര്യം മനസ്സിൽ നിസ്സാരമാക്കി വെച്ചേക്കുക. കാരണം, ഒരു നല്ലപെണ്ണ് അവളെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷന്റെ അടുക്കലായിരിക്കുക, അവൾക്ക് കുറെ സഹപത്നിമാരും ഉണ്ടായിരിക്കുക- അവർ അവളെപ്പറ്റി പലതും ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല.' ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'സുബ്ഹാനല്ലാഹ്! *(**)* ജനങ്ങൾ ഇങ്ങനെയെല്ലാം പറഞ്ഞുവല്ലോ!' അന്ന് നേരം പുലരുവോളം എന്റെ കണ്ണുനീർ അടങ്ങിയില്ല, കണ്ണിൽ ഉറക്കം വന്നതുമില്ല. പുലർന്നിട്ടും ഞാൻ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയായി.

'നബി തിരുമേനിﷺക്ക് തന്റെ വീട്ടുകാരുടെ (ഭാര്യയുടെ) കാര്യത്തിൽ വഹ്‌യ് കിട്ടുവാൻ താമസിച്ചത് കൊണ്ട്- അവരെ പിരിച്ചയക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചന നടത്തുവാനായി- തിരുമേനി, അലി (റ) ഉസാമഃ (റ) എന്നിവരെ വിളിച്ചു അന്വേഷണം നടത്തി. ഉസാമഃ തിരുമേനിയുടെ വീട്ടുകാരുടെ നിരപരാധിത്വവും, അവരോട് തനിക്കുള്ള സ്നേഹവുമെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അവർ അങ്ങയുടെ വീട്ടുകാർ തന്നെ. അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ്! നല്ല നിലയല്ലാതെ ഒന്നും നാം അറിയുന്നില്ല'. അലി (റ) ആകട്ടെ, ഇങ്ങനെ പറയുകയാണ് ചെയ്തത്: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! അല്ലാഹു അവിടുത്തേക്ക് ഒരു വിഷമവും വരുത്തിയിട്ടില്ല. സ്ത്രീകൾ അവരല്ലാതെ വേറെയും ധാരാളമുണ്ട്. അത് ആ പെണ്ണിനോട് ചോദിച്ചുനോക്കാം.' തിരുമേനി

(*) വല്ലവരെക്കുറിച്ചും വെറുപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ പറയപ്പെടാറുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണ് تعس فلان (ഇന്നവൻ നാശമടയട്ടെ) എന്ന വാക്യം.

(**) ആശ്ചര്യംകൊണ്ട് പറഞ്ഞതാണ് ഈ വാക്ക്. ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം 16-ാം വചനത്തിൽ വെച്ച് മനസ്സിലാക്കാം.

ബരീറഃയെ വിളിച്ചു ***(*)*** ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു: 'ബരീറാ! നീ അവരിൽ നിനക്ക് സംശയം തോന്നിക്കുന്ന വല്ലതും കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?' ബരീറഃ മറുപടി പറഞ്ഞു: 'ഇല്ല- തിരുമേനിയെ പ്രവാചകനായി അയച്ചിട്ടുള്ളവൻ തന്നെയാണ! അവർ ഒരു ഇളംപ്രായക്കാരിയാണ്. ***(**)*** വീട്ടിലെ (ഭക്ഷണത്തിനുള്ള) മാവുവിട്ടേച്ച് ഉറങ്ങിപ്പോയേക്കും, വളർത്താട് വന്ന് അത് തിന്നുപോയേക്കുകയും ചെയ്യും എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തത്തക്ക യാതൊന്നും ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.'

'അന്ന് തന്നെ റസൂൽﷺ പള്ളിയിലേക്ക് ചെന്നു മിമ്പറിൽ (പ്രസംഗപീഠത്തിൽ) വെച്ച് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ വീട്ടുകാരെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കി ത്തീർത്തിട്ടുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ഒഴികഴിവ് അനുവദിച്ചുതരുവാൻ ആരുണ്ട്? അല്ലാഹുവാണ! എന്റെ വീട്ടുകാരുടെ പേരിൽ നന്മയല്ലാതെ ഞാൻ അറിയു ന്നില്ല. അവർ (ജനങ്ങൾ) ഒരു പുരുഷനെ (സ്വഫ്വാനെ)ക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചുവരുന്നു. അയാളെക്കുറിച്ചും ഞാൻ നല്ലതല്ലാതെ അറിയുന്നില്ല. അദ്ദേഹം എന്റെ വീട്ടിൽ എന്റെ ഒന്നിച്ചല്ലാതെ പ്രവേശിക്കാറുമില്ല.' (ഒരു മനുഷ്യൻ എന്ന് തിരുമേനി പറഞ്ഞത് അബ്ദു ല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്.)

'അപ്പോൾ സഅ്ദു ***(***)***ബ്നു മുആദ് (റ) എഴുന്നേറ്റ് പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! അല്ലാഹുവാണ! ഞാൻ ആ മനുഷ്യനെപ്പറ്റി ഒഴികഴിവ് തരാം. (വേണ്ടത് ചെയ്യാം) അവർ 'ഔസ്' കുടുംബക്കാരാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളവന്റെ കഴുത്ത് വെട്ടാം. ഞങ്ങ ളുടെ സഹോദരങ്ങളായ 'ഖസ്റജ്' കുടുംബത്തിൽപെട്ടവനാണെങ്കിൽ, അവിടുന്ന് കൽപിക്കുന്ന കൽപനപോലെയും ചെയ്യാം.' അപ്പോൾ സഅ്ദു ***(****)***ബ്നു ഉബാദഃ (റ) എഴുന്നേറ്റു. അദ്ദേഹം സഅ്ദു ബ്നു മുആദ് (റ)നോടായി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു വാണ! താൻ പറഞ്ഞത് കളവാണ്- താൻ അവനെ (ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽപെട്ട

(*) ഉസാമഃ (اسامة بن زيد رضـ) നബി തിരുമേനി ﷺയുടെ പോറ്റുപുത്രനായ സൈദ് (زيد بن حارثة رضـ)ന്റെ പുത്രനും, ബരീറഃ (بريرة رضـ) ആഇശാ (റ)യാൽ അടി മത്വത്തിൽനിന്ന് മോചനം നൽകപ്പെട്ട് അവരൊന്നിച്ചു വസിച്ചുവരുന്ന ഭൃത്യസ്ത്രീ യുമാണ്. അലി (റ) കൊടുത്ത മേൽകണ്ട മറുപടി നിമിത്തം ആഇശഃ (റ)ക്ക് അദ്ദേ ഹത്തോട് അൽപം നീരസമുണ്ടായിരുന്നു. അത് സ്വാഭാവികവുമാണല്ലോ.

(**) ഈ സംഭവമുണ്ടായത് ഹിജ്റഃ വർഷം 5 ലോ 6 ലോ ബനൂമുസ്തലക്വ യുദ്ധത്തിനുള്ള പടയെടുപ്പിലാണെന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്, അന്ന് ആഇശഃ (റ)ക്ക് ഏറെക്കുറെ 15-16 വയസ്സ് പ്രായമായിരിക്കുന്നതാണ്.

(***) സഅ്ദ് (سعدبن معاذ رضـ) ഔസുഗോത്രത്തിലെ സ്വഹാബീ പ്രമുഖനായ ഒരു നേതാവാണ്. അദ്ദേഹം അന്ന് ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലെന്നും, ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവി ച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃവ്യപുത്രനും ഒരു നേതാവുമായ ഉസൈദ് (اسيدبن حضير رضـ) ആണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

(****) സഅ്ദുബ്നു ഉബാദഃ (سعدبن عبادة رضـ) ഖസ്റജ്ഗോത്രത്തിലെ നേതാ വാണ്. ഇദ്ദേഹം വാസ്തവത്തിൽ ഒരു മാന്യ സ്വഹാബിയാണ്. പക്ഷേ, തൽക്കാലം കുടുംബപരമായ രോഷം പിടിപെട്ടുവെന്ന് മാത്രമേയുള്ളൂ. എത്രയോ കാലമായി ഔസും ഖസ്റജും തമ്മിൽ കിടമത്സരം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിനുശേഷം അടുത്ത കാലം മുതൽ ഇസ്ലാം അവരെ ഏകോദരസഹോദരൻമാരാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.

വനെ) കൊല ചെയ്കയില്ല, തനിക്കതിന് സാധിക്കുകയില്ല.' അപ്പോൾ ഉസൈദുബ്നു ഹുളൈർ (റ) എഴുന്നേറ്റ് അദ്ദേഹത്തോടിങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'സത്യമായും താൻ പറഞ്ഞതാണ് കളവ്. ഞങ്ങൾ അവനെ കൊല്ലുക തന്നെ ചെയ്യും. താനൊരു കപടവിശ്വാസിയാണ്- കപടവിശ്വാസികൾക്കായി തർക്കം വെട്ടുകയാണ്.' ഇങ്ങനെ ഇരുകൂട്ടരും- ഔസും, ഖസ്റജും- ശണ്ഠക്കൊരുങ്ങുകയായി. നബി തിരുമേനി ﷺ മിമ്പറിൽ തന്നെ നിൽക്കുകയാണ്. തിരുമേനി അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. അവരെല്ലാം മൗനമായി. തിരുമേനി താഴെ ഇറങ്ങി.

'അന്നും ഞാൻ, കണ്ണുനീർ വറ്റാതെയും, ഉറക്ക് വരാതെയും കഴിഞ്ഞുകൂടി. എന്റെ ഹൃദയം പൊട്ടിപ്പിളരുമോ എന്ന് തോന്നത്തക്കവണ്ണം ഞാൻ രണ്ട് രാത്രിയും ഒരു പകലും കരഞ്ഞു കഴിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്റെ ഉമ്മയും ബാപ്പയും കാലത്ത് എന്റെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്നു- ഞാൻ കരയുക തന്നെയാണ്- അപ്പോൾ, അൻസ്വാരിക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീ സമ്മതം ചോദിച്ചു അകത്ത് പ്രവേശിച്ചു. അവളും എന്നോടൊപ്പം കരയുകയായി. ഈ അവസരത്തിൽ റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പ്രവേശിച്ചു. അവിടുന്ന് ഇരുന്നു, എന്നെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുണ്ടാക്കപ്പെട്ട വിഷയം പ്രസ്താവത്തിൽ വന്നത് മുതൽക്ക് അവിടുന്ന് എന്റെ അടുക്കൽവന്ന് ഇരുന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. എന്റെ കാര്യത്തിൽ, ഒരു ദിവ്യസന്ദേശവും (വഹ്‌യും) കിട്ടാതെ ഒരു മാസം അവിടുന്ന് അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കുകയാണ്. തിരുമേനി 'തശഹ്- ഹുദ്' (**تشهد**) ചെയ്തു ***(*)*** കൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: '(ആഇശാ!) എന്നാൽ, എനിക്ക് തന്നെപ്പറ്റി ഇന്നിന്നപ്രകാരം വിവരം കിട്ടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. താൻ നിരപരാധിയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹു തന്റെ നിരപരാധിത്വം വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളും. താൻ വല്ല പാപത്തിലും അകപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും, അവനോട് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അടിയാൻ, തന്റെ പാപം ഏറ്റുപറഞ്ഞ് ഖേദിച്ചുമടങ്ങിയാൽ, അല്ലാഹു മടക്കം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്.

'റസൂൽ ﷺ ഇത് പറഞ്ഞുകഴിയുമ്പോഴേക്കും എന്റെ കണ്ണുനീർ ഒരു തുള്ളിപോലും കാണാത്തവിധം നിലച്ചുപോയി! ഞാൻ പിതാവിനോട്- അബൂബക്ർ (റ)നോട് -പറഞ്ഞു: 'തിരുമേനി പറഞ്ഞതിന് മറുപടി പറയണ'മെന്ന്. 'ഞാനെന്താണ് തിരുമേനിയോട് പറയേണ്ടതെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ!' എന്നായിരുന്നു പിതാവ് പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ ഞാൻ മാതാവിനോട് പറഞ്ഞുനോക്കി. അവരും അതുതന്നെ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഞാനാണെങ്കിൽ, ഒരു ചെറുപ്പക്കാരി. ഖുർആൻ തന്നെ അധികഭാഗവും എനിക്ക് ഓതുവാൻ കഴിയുകയില്ല (പഠിച്ചിട്ടില്ല.) ഏതായാലും, ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവാണ! എനിക്കറിയാം: ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വാർത്ത നിങ്ങൾ കേട്ടു. അത് നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു, നിങ്ങളത് സത്യമെന്ന് കരുതിയിരിക്കുകയാണ്. എനി, ഞാൻ നിരപരാധിയാണെന്ന് നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങളെന്നെ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. ഞാൻ നിരപരാധിയാണെന്ന് അല്ലാഹുവിന് അറിയാവുന്ന ഒരു കാര്യം (കുറ്റം) ഞാൻ നിങ്ങളോട് സമ്മതിച്ചുതരുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളെന്നെ വിശ്വസിച്ചേക്കും. അല്ലാഹുവാണ! എന്നെയും, നിങ്ങളെയും കുറിച്ച് ഒരു ഉപമ പറയുവാൻ യൂസുഫ് നബി (അ)യുടെ പിതാവിനെ- യഅ്ഖൂബ് നബി (അ)യെ -അല്ലാതെ

(*) പ്രസംഗമോ പ്രധാനപ്പെട്ട വല്ല സംഭാഷണമോ നടത്തുമ്പോൾ അതിന്റെ ആദ്യത്തിൽ شهادة ، ثناء ، حمد (അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുക, പുകഴ്ത്തുക, 'ശഹാദത്ത് കലിമഃ' പറയുക മുതലായ ഉപചാരവാക്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിന് 'തശഹ്-ഹുദ്' (تشهد) എന്ന് പറയപ്പെടും.

ഞാൻ കാണുന്നില്ല. അതായത്: فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ (എനി നല്ലതായ ക്ഷമതന്നെ. അല്ലാഹുവിനോടാണ്, നിങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് സഹായം തേടപ്പെടുവാനുള്ളത്.) എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞവാക്ക് *(*)*. അനന്തരം ഞാൻ അവിടെ നിന്ന് സ്ഥലംവിട്ട് വിരുപ്പിൽചെന്നു കിടന്നു.

'എനിക്കപ്പോൾ തീർച്ചയായും അറിയാമായിരുന്നു: ഞാൻ നിരപരാധിയാണെന്നും എന്റെ നിരപരാധിത്വം അല്ലാഹു സ്ഥാപിക്കുമെന്നും. പക്ഷേ, പാരായണം ചെയ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വല്ല വഹ്‌യും (ക്വുർആൻ വാക്യവും) എന്റെ കാര്യത്തിൽ അവതരിച്ചേക്കുമെന്ന് ഞാൻ കരുതിയിരുന്നില്ല. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എന്നെപ്പറ്റി പാരായണം ചെയ്യപ്പെടത്തക്ക വല്ല വിഷയവും അല്ലാഹു അവതരിപ്പിക്കാവുന്നതിനെക്കാൾ- വളരെ നിസ്സാരപ്പെട്ടതാണ് എന്റെ വിഷയം എന്നായിരുന്നു നിശ്ചയമായും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നത്. എങ്കിലും, എന്റെ നിരപരാധിത്വം അല്ലാഹു സ്ഥാപിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള വല്ല സ്വപ്നവും റസൂൽ തിരുമേനിﷺ കണ്ടേക്കുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

'എന്നിട്ട്- അല്ലാഹുവാണ് സത്യം! തിരുമേനി ആ സദസ്സ് വിട്ട് പോയിട്ടില്ല, വീട്ടിൽനിന്ന് ആരും പുറത്ത്പോയിട്ടുമില്ല. അപ്പോഴേക്കും അതാ അല്ലാഹു അവന്റെ പ്രവാചകന് (വഹ്‌യ്) അവതരിപ്പിക്കുന്നു! തിരുമേനി (വഹ്‌യ് വരുമ്പോഴത്തെ പതിവ് പ്രകാരം) വിയർപ്പ് പിടിപെട്ടു ആശ്വാസമായി. അവിടുന്ന് ചിരിക്കുകയാണ് ഒന്നാമതായി അവിടുന്ന് സംസാരിച്ച വാക്ക് 'ആഇശാ! അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊള്ളുക! അവൻ നിനക്ക് നിരപരാധിത്വം നൽകിയിരിക്കുന്നു!' എന്നാണ്. അപ്പോൾ എന്റെ മാതാവ് എന്നോട് പറഞ്ഞു: '(മകളേ) എഴുന്നേറ്റു റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ അടുത്തേക്ക് ചെല്ലൂ!' ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവാണ! ഞാൻ റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ അടുക്കലേക്ക് എഴുന്നേറ്റു ചെല്ലേണ്ടതില്ല- എന്റെ നിരപരാധിത്വം വെളിപ്പെടുത്തിയത് അല്ലാഹുവാകുന്നു. അവനെയല്ലാതെ ഞാൻ സ്തുതിക്കുന്നില്ല.' അങ്ങനെ, إِنَّ الَّذِينَ جَاءُو بِالْإِفْكِ എന്ന (11-ാം വചനം) തുടങ്ങി പത്ത് ആയത്തുകൾ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു.

'എന്റെ വിഷയത്തിൽ ഇത് അവതരിച്ചതിന്ശേഷം, (പിതാവ്) അബൂബക്ർ- അദ്ദേഹമായിരുന്നു, ദാരിദ്ര്യത്തെയും കുടുംബത്തെയും കരുതി മിസ്ത്വഹുബ്നു അഥാഥഃക്ക് (مسطح بن اثاثة رضـ) ചിലവ് കൊടുത്ത് വന്നിരുന്നത്- പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവാണ! ആഇശഃയെക്കുറിച്ച് മിസ്ത്വഹ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകളഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് ഇനി ഒരിക്കലും ഞാൻ അവന്‌വേണ്ടി ചിലവഴിക്കുകയില്ല.' അത് നിമിത്തം അല്ലാഹു وَلَا يَأْتَلِ أُولُوا الْفَضْلِ مِنكُمْ എന്ന് (22-ാം ആയത്ത്) അവതരിപ്പിച്ചു......'

ബുഖാരി(റ)യും മുസ്‌ലിമും(റ) ഉദ്ധരിച്ചതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് മുകളിൽ നാം ഈ കഥ വിവരിച്ചത്. അൽപഭാഗംകൂടി ബാക്കിയുണ്ട്. അത് 22-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ വായിക്കാം. إِنْ شَاءَ اللهُ ചരിത്രപ്രസിദ്ധവും, പ്രാധാന്യം നിറഞ്ഞതുമായ ഈ സംഭവവും, അതിന്റെ കലാശവും മാത്രം മതി ആഇശഃ(റ)യുടെയും അബൂബക്ർ(റ)ന്റെ കുടുംബത്തിന്റെയും കീർത്തിബഹുമാനം ലോകാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കുവാൻ. എനി നമുക്ക് പ്രസ്തുത ആയത്തുകൾ വായിക്കാം;-

(*) യൂസുഫ്നബി (അ)യെ കിണറ്റിലെറിഞ്ഞശേഷം ചെന്നായ പിടിച്ചുവെന്ന് സഹോദരൻമാർ പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം ഇത് പറഞ്ഞത്. ബിൻയാമിനെ ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധിപതി പിടിച്ചുവെച്ച കഥ അവർ പറഞ്ഞപ്പോഴും അദ്ദേഹം فصبر جميل എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. (സൂ: യൂസുഫ്.)

വിഭാഗം - 2

إِنَّ ٱلَّذِينَ جَآءُو بِٱلْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ ۚ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم ۖ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ لِكُلِّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُم مَّا ٱكْتَسَبَ مِنَ ٱلْإِثْمِ ۚ وَٱلَّذِى تَوَلَّىٰ كِبْرَهُۥ مِنْهُمْ لَهُۥ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾

﴾11﴿ നിശ്ചയമായും (ആ) കള്ള വാർത്തകൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളവർ, നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടരാകുന്നു. അത് നിങ്ങൾക്ക് ദോഷകരമാണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതേണ്ട; പക്ഷേ, അത് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമാകുന്നു.

അവരിൽ ഓരോരുത്തന്നും അവൻ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള പാപം [പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷ] ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരിൽ നിന്നും അതിന്റെ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുത്തവനാകട്ടെ, അവന് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

﴾11﴿ إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും ഒരു കൂട്ടർ جَاءُوا അവർ വന്നു بِالْإِفْكِ കള്ളവാർത്ത (നുണ)കൊണ്ട് عُصْبَةٌ مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടരാണ് لَا تَحْسَبُوهُ നിങ്ങൾ അതിനെ കരുതേണ്ട, കണക്കാക്കേണ്ട شَرًّا لَّكُم നിങ്ങൾക്ക് ദോഷമാണെന്ന് بَلْ എങ്കിലും, എന്നാൽ, പക്ഷേ هُوَ അത് خَيْرٌ لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഗുണമാണ് لِكُلِّ امْرِئٍ എല്ലാ മനുഷ്യന്നുമുണ്ട് مِّنْهُم അവരിൽനിന്നുള്ള مَا اكْتَسَبَ അവൻ സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയത് مِنَ الْإِثْمِ പാപമായിട്ട്, കുറ്റമായിട്ട് وَالَّذِي تَوَلَّىٰ ഏറ്റെടുത്തവനാകട്ടെ كِبْرَهُ അതിന്റെ നേതൃത്വം (വലിയ പങ്ക്) مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് لَهُ അവന്നുണ്ട് عَذَابٌ عَظِيمٌ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ

കള്ളവാർത്ത എന്ന് പറഞ്ഞത് മേൽവിവരിച്ച അപവാദമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഇത് നിർമിച്ചുണ്ടാക്കപ്പെട്ടത് മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ നിന്നുമാണ്. അതിൽ നേതൃത്വം വഹിച്ചവൻ- അഥവാ, ആദ്യം കെട്ടിയുണ്ടാക്കുകയും ജനമധ്യേ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവരിൽ പ്രധാന പങ്ക് വഹിക്കുകയും ചെയ്തവൻ മേൽപറഞ്ഞ കപട വിശ്വാസിയായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഉബയ്യ് തന്നെ. പ്രചാരം ചെയ്തവർ അവന് പുറമെ മിസ്ത്വഹ് (റ), ഹസ്സാനുബ്നുഥാബിത്ത് (റ), ജഹ്ശ് മകൾ ഹംനഃ(റ) എന്നിവരാകുന്നു. വ്യഭിചാരാരോപണ ശിക്ഷാനിയമമനുസരിച്ച് കുറ്റവാളികളായവർക്ക് അടി ശിക്ഷ നൽകപ്പെടുകയുണ്ടായി. അപരാധം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയവർ അധികപേരുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് عُصْبَةٌ എന്ന വാക്ക് തന്നെ അറിയിക്കുന്നു. കുറച്ചാളുകളുടെ കൂട്ടത്തിനാണ് ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്.

عُصْبَةٌ مِّنكُمْ (നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടരാണ്) എന്ന വാക്ക് കൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞ മൂന്ന് പേരും ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, മനുഷ്യസഹജമായ നിലയിൽ അവരുടെ പക്കൽ തെറ്റ്പറ്റിപ്പോയതാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. നേതൃത്വം വഹിച്ച ഇബ്നുഉബയ്യാകട്ടെ, അവന് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുണ്ടാകുമെന്ന് അല്ലാഹു പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, അവൻ മരണംവരെ, ഇസ്‌ലാമിനോട്

ശത്രുത പുലർത്തിപ്പോരുകയും ശപിക്കപ്പെട്ടവനായി മരണപ്പെടുകയുമാണുണ്ടായിട്ടു ള്ളതെന്ന് പല ലക്ഷ്യങ്ങൾ മുഖേന തിട്ടപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞതാണ്. പ്രസ്തുത മൂന്ന് പേരും ഖേദിച്ചു പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, സ്വഹാബികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മാന്യൻമാരായി ഗണി ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തവരാകുന്നു. കപടവിശ്വാസികൾ, ബാഹ്യത്തിൽ മുസ്ലിംകളാ യിട്ടാണ് ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതെന്ന വസ്തുത സ്മരണീയമാണ്.

ഹസ്സാൻ (حسان بن ثابت رضـ) ഒരു മഹാകവിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ കവിത വഴി ഇസ്ലാമിന്നും, നബിﷺക്കും വളരെ സേവനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് പ്രസ്ത്യാവ്യമാ കുന്നു. ഈ സംഭവം കലാശിച്ചശേഷം, അദ്ദേഹം ആഇശഃ (റ)യോട് ഒഴിവുകഴിവുകൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടും, കേട്ടുകേൾവിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി തന്റെ പക്കൽവന്നുവശായതാ ണെന്ന് ഉണർത്തിച്ചുകൊണ്ടും കവിത പാടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്: അതിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നു:

حصان رزان ما تزن بريبة   وتصبح غرثى من لحوم الغوافل

(സാരം: പവിത്രതയാണ്, മാന്യതയാണ്, സംശയാസ്പദമായ ആരോപണ ങ്ങൾക്കൊന്നും വിധേയയല്ല, ശുദ്ധഹൃദയരായ സ്ത്രീകളുടെ മാംസം തിന്നുന്നതിനെ- അവരെപ്പറ്റി ദൂഷണം പറയുന്നതിനെ- ക്കുറിച്ച് വ്രതം എടുക്കുന്നവളുമാണ്.) പിന്നീട് ആഇശ: (റ) അദ്ദേഹത്തെ മാനിക്കുകയും ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മിസ്ത്വഹ് (مسطح رضـ) അബൂബക്കർ (റ)ന്റെ മാതാവിന്റെ സഹോദരീപുത്രനും, 22-ാം വചനം അവതരിച്ചതിന് കാരണഭൂതനും, ബദ്റിൽ പങ്കെടുത്ത സ്വഹാബിയും ആയിരുന്നു. നബി ﷺയുടെ ഭാര്യയായ സൈനബ് (റ)യുടെ നേരെ സഹോദരിയും, പത്ത് പ്രമുഖ സഹാബി കളിൽ ഒരാളായ ത്വൽഹഃ(طلحة رضـ)യുടെ ഭാര്യയുമാണ് ഹംനഃ (حمنة بنت جحش رضـ)

അത് നിങ്ങൾക്ക് ദോഷകരമാണെന്ന് കരുതേണ്ട- അത് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമാണ് എന്ന് പറഞ്ഞഭാഗം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള മഹത്തായ പ്രതിഫലവാഗ്ദാനം, എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്ന സൽക്കീർത്തി, നിരപ രാധിത്വം സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് ക്വുർആൻ അവതരിക്കൽ, അത് വഴി എക്കാലത്തും അവ രുടെ സ്മരണ പുതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, വളരെ മത തത്വങ്ങളും നിയമങ്ങളും അവതരിച്ചത് എന്നിങ്ങനെ പല ഗുണങ്ങളും ഈ സംഭവംമൂലം ഉണ്ടായി. അപ്പോൾ ഒന്നാമതായി ആഇശ: (റ)ക്കും, രണ്ടാമതായി സ്വഫ്വാന്നും (റ), നബിﷺ അടക്ക മുള്ള എല്ലാ മുസ്ലിംകൾക്കും പല ഗുണങ്ങളും ലഭിക്കുവാൻ ഈ സംഭവം ഇടയാ യെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

لَّوْلَآ إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ ٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا۟ هَٰذَآ إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾

﴾12﴿ നിങ്ങൾ അത് കേട്ടപ്പോൾ, സത്യവിശ്വാസികളും, സത്യവിശ്വാസി നികളും തങ്ങളെപ്പറ്റിത്തന്നെ (പരസ്പ രം) നല്ല വിചാരം വിചാരിക്കുകയും, 'ഇത് വ്യക്തമായ ഒരു കള്ളവാർത്ത യാണ്' എന്ന് പറയുകയും എന്തു കൊണ്ട് ചെയ്തുകൂടായിരുന്നു?!

لَّوْلَا جَآءُو عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ ۚ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا۟ بِٱلشُّهَدَآءِ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ عِندَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلْكَـٰذِبُونَ ﴿١٣﴾

﴿13﴾ അവർ [ഇതുപറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയവർ] എന്താണതിന് നാല് സാക്ഷികളെ കൊണ്ടുവരാത്തത്?! അവർ സാക്ഷികളെ കൊണ്ട് വരാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ അവർ തന്നെയാണ് കളവ് പറയുന്നവർ.

﴿12﴾ لَوْلَا എന്ത് കൊണ്ടില്ല, കൂടായിരുന്നോ, ആയിക്കൂടേ إِذْ سَمِعْتُمُوهُ നിങ്ങൾ അത് കേട്ടപ്പോൾ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികൾ വിചാരിക്കുകയും وَالْمُؤْمِنَاتُ സത്യവിശ്വാസിനികളും بِأَنفُسِهِمْ തങ്ങളെപ്പറ്റിത്തന്നെ خَيْرًا നല്ലത് (നല്ല വിചാരം) وَقَالُوا അവർ പറയുകയും (എന്ത് കൊണ്ട് ചെയ്തുകൂടാ) هَذَا إِفْكٌ ഇത് കള്ളവാർത്തയാണ്, നുണയാണ് (എന്ന്) مُبِينٌ വ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ, (തനിച്ച) ﴿13﴾ لَوْلَا جَاءُوا അവർക്ക് വന്നുകൂടേ, എന്താണ് വരാത്തത് عَلَيْهِ അതിന്, അതിന്റെമേൽ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ നാല് സാക്ഷികളെയുംകൊണ്ട് فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا എന്നാൽ അവർ കൊണ്ടുവരാത്ത സ്ഥിതിക്ക് بِالشُّهَدَاءِ സാക്ഷികളെ فَأُولَئِكَ അപ്പോൾ അക്കൂട്ടർ عِندَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ هُمُ الْكَاذِبُونَ അവർ തന്നെയാണ് കളവ് പറയുന്നവർ

സത്യവിശ്വാസികളെല്ലാം ഒരേശരീരത്തിന്റെ അംശങ്ങളാകുന്നു. അവരെല്ലാം ഒന്നായിരിക്കണം, ഒരാൾക്ക് മറ്റവനെപ്പറ്റി സദ്‌വിചാരമുണ്ടായിരിക്കണം, അന്യോന്യം കുറ്റവും കുറവും കണ്ടാൽ മറച്ചുവെക്കണം. ഇങ്ങനെയെല്ലാമാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ തമ്മിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന നില. അപ്പോൾ, സദ്‌വൃത്തരായ രണ്ടാളുകളെപ്പറ്റി ഇമ്മാതിരി അപരാധം എവിടെനിന്ന് കേട്ടാലും ഉടനടി അത് നുണയായിരിക്കുമെന്ന് വെക്കുകയും, നല്ല വിചാരം കരുതുകയും വേണ്ടതല്ലേ, എന്നാണ് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നത്. ആഇശഃ (റ)യുടെയും സ്വഫ്‌വാൻ (റ)ന്റെയും പരിശുദ്ധനില ഇരിക്കട്ടെ, ഒരു വമ്പിച്ച ജനക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന്ഒളിഞ്ഞുമാറി ഒരു നീചപ്രവൃത്തി നടത്തിയ രണ്ടുപേർ പട്ടാപ്പകൽ- ആ ജനതാമദ്ധ്യെ പരസ്യമായി- റസൂൽ തിരുമേനി (ﷺ)യുടെ മുമ്പാകെ- ഒരാൾ വാഹനപ്പുറത്തും മറ്റെയാൾ അതിനെ നയിച്ചുകൊണ്ടും- വന്നിറങ്ങുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുമോ? എന്നിരിക്കെ, ഹൃദയത്തിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഒരു അസൂയയിൽ നിന്നോ മറ്റോ അല്ലാതെ ഇത്തരം ജല്പനങ്ങൾ പുറത്ത് വരുമോ? അതെ, അസൂയക്കാരൻ തനിക്കൊരു അവസരം കണ്ടപ്പോൾ അത് നിർമിച്ചു. മറ്റു ചിലർ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കാതെ അത് ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് സംഭവിച്ചത്.

വ്യഭിചാരാരോപണം തെളിയിക്കുവാൻ നാല് സാക്ഷികൾ വേണം. അത് അവർ കൊണ്ടുവരേണ്ടതായിരുന്നു. അത് ചെയ്യാത്തപ്പോൾ- അഥവാ ആരോപണം തെളിയിക്കപ്പെടാത്ത സ്ഥിതിക്ക് -അവർ കളവ് പറയുന്നവരാണെന്നാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി. ഇത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. തെളിയിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത കുറ്റം പരസ്യപ്പെടുത്തരുതെന്നും പ്രചരിപ്പിക്കരുതെന്നും ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു പക്ഷേ, സംഭവം യഥാർത്ഥത്തിൽ ശരിയായിരുന്നാൽ തന്നെയും, അതിന്റെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹു കൊടുത്തുകൊള്ളുമെന്ന് വെച്ച് മൗനം കൈക്കൊള്ളുകയും, കഴിയുമെങ്കിൽ സ്വകാര്യ

ത്തിൽ ഉപദേശിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടത്. സാധാരണ സംഭങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ, രണ്ട് സാക്ഷികളാണ് ഇസ്‌ലാമിൽ തെളിവായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. വ്യഭിചാരവിഷയത്തിൽ മാത്രം നാല് സാക്ഷികൾ വേണമെന്ന് വെച്ചത് വ്യഭിചാരത്തിന്റെയും, അതിന്റെ ശിക്ഷയുടെയും ഗൗരവം നിമിത്തമാകുന്നു.

وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ لَمَسَّكُمۡ فِي مَآ أَفَضۡتُمۡ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

《14》 അല്ലാഹുവിന്റെ ദയയും, അവന്റെ കാരുണ്യവും നിങ്ങളിൽ- ഇഹത്തിലും പരത്തിലുംവെച്ച്- ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ യാതൊന്നിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നുവോ അക്കാര്യത്തിൽ, വമ്പിച്ച ശിക്ഷ നിങ്ങളെ സ്പർശിക്കുമായിരുന്നു:-

إِذۡ تَلَقَّوۡنَهُۥ بِأَلۡسِنَتِكُمۡ وَتَقُولُونَ بِأَفۡوَاهِكُم مَّا لَيۡسَ لَكُم بِهِۦ عِلۡمٌ وَتَحۡسَبُونَهُۥ هَيِّنًا وَهُوَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

《15》 നിങ്ങളുടെ നാവുകളാൽ നിങ്ങളത് ഏറ്റുപറയുകയും, നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു അറിവുമില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം നിങ്ങളുടെ വായകൊണ്ട് പറയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ! [അപ്പോഴായിരുന്നു അത് ബന്ധിക്കേണ്ടത്; അതുണ്ടായില്ല.] നിങ്ങൾ ഇതൊരു നിസ്സാരകാര്യമെന്ന് ഗണിക്കുന്നു; അതാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ വമ്പിച്ചതുമാകുന്നു!

《14》 وَلَوۡلَا ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ فَضۡلُ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ദയവ്, ദാക്ഷിണ്യം, അനുഗ്രഹം عَلَيۡكُمۡ നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്ക് وَرَحۡمَتُهُۥ അവന്റെ കാരുണ്യവും فِي ٱلدُّنۡيَا ഇഹത്തിൽ وَٱلۡأٓخِرَةِ പരത്തിലും لَمَسَّكُمۡ നിങ്ങളെ സ്പർശിച്ചിരുന്നു, ബാധിച്ചിരുന്നു فِي مَآ യാതൊരു കാര്യത്തിൽ أَفَضۡتُمۡ فِيهِ നിങ്ങൾ അതിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു (അങ്ങനെയുള്ളതിൽ) عَذَابٌ عَظِيمٌ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ 《15》 إِذۡ تَلَقَّوۡنَهُۥ നിങ്ങൾ അത് ഏറ്റുപറയുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ بِأَلۡسِنَتِكُمۡ നിങ്ങളുടെ നാവുകൾകൊണ്ട് وَتَقُولُونَ നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു بِأَفۡوَاهِكُمۡ നിങ്ങളുടെ വായകൾ കൊണ്ട് مَا لَيۡسَ ഇല്ലാത്ത ഒന്നിനെ لَكُمۡ നിങ്ങൾക്ക് بِهِۦ അതിനെപ്പറ്റി عِلۡمٌ ഒരു അറിവും وَتَحۡسَبُونَهُۥ നിങ്ങൾ അത് ഗൗനിക്കുന്നു, വിചാരിക്കുന്നു هَيِّنًا നിസ്സാരമെന്ന്, എളിയതെന്ന് وَهُوَ അതാകട്ടെ عِندَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ عَظِيمٌ വമ്പിച്ചതാണ്

പശ്ചാത്താപത്തിന് സൗകര്യം നൽകിക്കൊണ്ടും മറ്റും ഇഹത്തിൽവെച്ചും, കുറ്റം മാപ്പ് ചെയ്തുകൊണ്ട് പരത്തിൽവെച്ചും അല്ലാഹു അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആ സന്ദർഭത്തിൽ തന്നെ ശരിയായ അറിവും

രേഖയുമില്ലാതെ, കേട്ടതങ്ങ് പറഞ്ഞു പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അതേ അവസരത്തിൽതന്നെ- അതിന്റെ ഫലം കാണാമായിരുന്നു എന്ന് സാരം. അവരത് ചെയ്യാനുള്ള കാരണം, ഈ സംഗതി നിസ്സാരമെന്ന് ധരിച്ചുപോയതാണ്. എങ്കിലും ഇത്തരം സംഗതികൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഒട്ടും നിസ്സാരമല്ല- വളരെ ഗൗരവതരമാണ്- എന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. ആര് എന്ത് പറഞ്ഞുകേട്ടാലും, അതിന്റെ സംഭവ്യതയും തെളിവും നോക്കാതെ- ഗൗരവവും ഭവിഷ്യത്തും ആലോചിക്കാതെ- അത് ഏറ്റുപാടുക മിക്ക ജനങ്ങളുടെയും പതിവാണ്. ഈ താക്കീത് നാം എപ്പോഴും ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് നല്ലൊരു പാഠമാണ് അടുത്ത വചനം നൽകുന്നത്:-

وَلَوْلَآ إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُم مَّا يَكُونُ لَنَآ أَن نَّتَكَلَّمَ بِهَـٰذَا سُبْحَـٰنَكَ هَـٰذَا بُهْتَـٰنٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

《16》 അത് കേട്ട അവസരത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് കൊണ്ട് പറഞ്ഞു കൂടായിരുന്നു: 'നമുക്ക് ഇതിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല- (അല്ലാഹുവേ,) നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ!'- ഇത് വമ്പിച്ച ഒരു കെട്ടുകഥയാണ്' എന്ന്.

《16》 وَلَوْلَا എന്ത് കൊണ്ടില്ല, കൂടായിരുന്നോ إِذْ سَمِعْتُمُوهُ നിങ്ങൾ അത് കേട്ടപ്പോൾ قُلْتُمْ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു (കൂടേ) مَا يَكُونُ لَنَا നമുക്ക് പാടില്ല, നമുക്ക് ആയിക്കൂടാ أَنْ نَتَكَلَّمَ നമുക്ക് സംസാരിപ്പാൻ, നാം സംസാരിക്കൽ بِهَٰذَا ഇതിനെപ്പറ്റി سُبْحَانَكَ നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ, നിനക്ക് സ്തോത്രകീർത്തനം هَٰذَا بُهْتَانٌ ഇത് കെട്ടുകഥയാണ്, കള്ളമാണ് عَظِيمٌ വമ്പിച്ച

ഗൗരവപ്പെട്ടതോ, അതിശയോക്തി കലർന്നതോ ആയ വല്ലതും കേൾക്കുകയോ, കാണുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ سُبْحَانَكَ (നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ) എന്നും, سُبْحَانَ الله (അല്ലാഹു മഹാപരിശുദ്ധൻ!) എന്നും പറയുക പതിവാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഇത്രയും ഊന്നിപ്പറയുവാൻ കാരണമെന്താണെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

يَعِظُكُمُ ٱللَّهُ أَن تَعُودُوا۟ لِمِثْلِهِۦٓ أَبَدًا إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾

《17》 ഇത്പോലെയുള്ളത് ഒരിക്കലും നിങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചു പോകരുതെന്ന് വെച്ച് അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്- നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.

وَيُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْـَٔايَـٰتِ ۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾

《18》 അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ലക്ഷ്യങ്ങൾ വിവരിച്ചുതരുകയാണ്; അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയുമാകുന്നു.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحِبُّونَ أَن تَشِيعَ ٱلْفَٰحِشَةُ فِى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

﴿19﴾ നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ നീചവൃത്തി പ്രചരിക്കു(ന്നത് കാണു)വാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരാകട്ടെ, ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ട്. അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നു, നിങ്ങൾക്ക് അറിയുകയില്ല.

وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ وَأَنَّ ٱللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

﴿20﴾ നിങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ദയവും, അവന്റെ കാരുണ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, അല്ലാഹു കൃപയുള്ളവനും കരുണാനിധിയുമാണെന്നുള്ളതും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ (നിങ്ങൾക്ക് കാണാമായിരുന്നു)!

﴿17﴾ يَعِظُكُمُ اللهُ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നു أَنْ تَعُودُوا നിങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുമെന്നുവെച്ച്, നിങ്ങൾ മടങ്ങിയേക്കുമെന്നതിനാൽ (മടങ്ങാതിരിക്കുവാൻ) لِمِثْلِهِ അത് പോലെയുള്ളതിനെ, (പോലെയുള്ളതിലേക്ക്) أَبَدًا ഒരിക്കലും, എന്നും, എക്കാലവും إِنْ كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ مُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾ ﴿18﴾ وَيُبَيِّنُ اللهُ അല്ലാഹു വിവരിച്ചുതരുകയും ചെയ്യുന്നു لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് الآيَاتِ ലക്ഷ്യങ്ങളെ, (വേദവാക്യങ്ങളെ) وَاللهُ അല്ലാഹു عَلِيمٌ സർവ്വജ്ഞാനിയാണ്, അറിയുന്നവനാണ് حَكِيمٌ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയാണ്, ജ്ഞാനയുക്തനാണ് ﴿19﴾ إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ يُحِبُّونَ അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, ആഗ്രഹിക്കുന്നു أَنْ تَشِيعَ പ്രചരിക്കുവാൻ, പരക്കുവാൻ الْفَاحِشَةُ ദുർവൃത്തി, നീചവൃത്തി فِي الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരിൽ لَهُمْ അവർക്കുണ്ട് عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ وَالآخِرَةِ പരത്തിലും وَاللهُ يَعْلَمُ അല്ലാഹു അറിയുന്നു وَأَنْتُمْ നിങ്ങൾ, നിങ്ങളാകട്ടെ لَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിയുകയില്ല ﴿20﴾ وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ فَضْلُ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ദയവ്, അനുഗ്രഹം عَلَيْكُمْ നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്ക് وَرَحْمَتُهُ അവന്റെ കാരുണ്യവും وَأَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ആണെന്നും (ആണെന്ന കാര്യവും) رَءُوفٌ കൃപയുള്ളവൻ, കൃപാലു رَحِيمٌ കരുണാനിധിയും, കരുണാനിധിയായ

സജ്ജനങ്ങളിൽ ദുർവൃത്തികൾ പ്രചരിച്ചുകാണുക, മാന്യൻമാരെക്കുറിച്ച് അപകീർത്തികൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക, ശുദ്ധൻമാരായുള്ളവരുടെ സ്വകാര്യജീവിതം കളങ്കമാക്കിത്തീർക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ ചിലർക്ക് വളരെ താൽപര്യവും കൗതുകവും കാണാം. ദുഷ്ടമനഃസ്ഥിതിയിൽ നിന്നും, തങ്ങളെപ്പോലെ മറ്റുള്ളവരും ദുഷിച്ചു കാണ

ണമെന്ന മോഹത്തിൽ നിന്നുമാണ് ഈ വൈരാഗ്യം ഉടലെടുക്കുന്നത്. ഇത് തനി പൈശാചിക സ്വഭാവമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മാനസികമായ ഒരുതരം പകർച്ചവ്യാധികളാണ് നീചപ്രവൃത്തികൾ. അത് സമുദായത്തിൽ പടർന്നു പിടിക്കുന്നതിനുള്ള വിഷബീജങ്ങളാണ് അവയെ സംബന്ധിച്ച പ്രചാരവേല. ഈച്ചകളെപ്പോലെ കിട്ടുന്ന അവസരമെല്ലാം അതിന് അവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തും. തങ്ങളുടെയും, തങ്ങളെപ്പോലെയുള്ളവരുടെയും ദുഷ്ട മനസ്സുകൾക്ക് സംതൃപ്തി ഉളവാക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ, യാതൊരു കാര്യവും അവർക്കത് കൊണ്ട് ലഭിച്ചേക്കണമെന്നില്ല. ഇത്തരക്കാർക്ക് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു ശിക്ഷ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അടിശിക്ഷ, ആക്ഷേപം, വഷളത്വം തുടങ്ങിയ ഐഹികശിക്ഷയും, അല്ലാഹുവിന്റെ ക്രോധം, നരകശിക്ഷ മുതലായ പാരത്രികശിക്ഷയും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും. നബി തിരുമേനിﷺ ഒരിക്കൽ 'മിമ്പറി'ൽ കേറി ഉച്ചത്തിൽ ഇപ്രകാരം വിളിച്ചു പറയുകയുണ്ടായെന്ന് ഇബ്നു ഉമർ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

يا معشر من أسلم بلسانه ولم يفض الإيمان إلى قلبه لا تؤذوا المسلمين ولا تعيروهم ولا تتبعوا عوراتهم فإنه من يتبع عورة أخيه المسلم يتبع الله عورته ومن يتبع الله عورته يفضحه ولو فى جوف رحله– الترمذي

സാരം: ഹേ! നാവുകൊണ്ട് മുസ്ലിമാവുകയും, ഹൃദയത്തിലേക്ക് വിശ്വാസം കടക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരുടെ സംഘമേ! നിങ്ങൾ മുസ്ലിംകളെ ഉപദ്രവിക്കരുത്. അവരെ അപമാനിക്കുകയും അരുത്. അവരുടെ ഉള്ളുകള്ളികൾ ആരായുകയും ചെയ്യരുത്. കാരണം: ഒരാൾ തന്റെ മുസ്ലിം സഹോദരന്റെ ഉള്ളുകള്ളി ആരായുന്നതായാൽ, അല്ലാഹു അവന്റെ ഉള്ളുകള്ളിയും ആരായും. അല്ലാഹു ഒരുവന്റെ ഉള്ളുകള്ളി ആരായുന്നപക്ഷം അവൻ അവനെ വഷളാക്കുന്നതാണ്, (അവൻ പുറത്തിറങ്ങാതെ) തന്റെ വസതിയുടെ ഉള്ളിലായിരുന്നാലും ശരി (തിർമദീ.)